

Ryttylä 03.01.2008
Matti Väisänen

**ANTTI TAPANI LEHRBÄCKIN
VIRKAAN ASETTAMINEN
Hämeenlinnassa ja Tampereella
06.01.2008**

Kristuksessa rakas veljemme Antti Lehrbäck ja läsnä oleva seurakunta, tervehdin teitä tämän loppiaisen päivän Vanhan testamentin tekstillä, joka on kirjoitettu Jesajan 49. luvun jakeissa 1–7. Luen siitä kuitenkin vain jakeet 1, 2 ja 6.

Kuulkaa minua, kaukaiset rannat, kuunnelkaa, kansakunnat, jotka asutte etäällä! Jo ennen syntymääni Herra kutsui minut. Kun vielä olin äitini kohdussa, hän antoi minulle nimen. 2. Hän antoi minulle suun kuin terävän miekan, kätensä varjoon hän minut kätki, hän teroitti minut kuin nuolen, viineensä hän minut talletti... 6. näin hän sanoo: Ei riitä, että olet minun palvelijani ja saatat ennalleen Jaakobin heimot, tuot takaisin Israelin eloonjääneet. Minä teen sinusta valon kaikille kansoille, niin että pelastus ulottuu maan ääriin saakka. (Js 49:1, 2, 6.)

Sinulla Antti on kaksi arvokasta ammattitutkintoa, olet sairaanhoitaja ja teologian maisteri. Sinulle on kertynyt nuoresta iästäsi huolimatta myös hyvä määrä kokemusta hengellisestä työstä. Kirkkomme viimeaikainen tilanne on johtanut sinut Raamattu-uskollisuutesi tähden työhön kirkkomme paikallisseurakuntien ulkopuolelle, diasporaan. Sen seurauksena olemme tänään tässä alttarilla.

Kyseinen seitsemän jaetta käsittävä profeetta Jesajan katkelma on suurenmoinen. Se on Jesajan toinen runo Jumalan vanhurskaasta, kärsivästä Palvelijasta. Tosin kuulimme siitä nyt vain kolme jaetta. Toinen runo Herran Palvelijasta kertoo tarkoituksesta, minkä vuoksi Herran Palvelija lähetetään maailmaan. Näin tapahtuu, joitta Herra solmisi uuden liiton, armoliiton, johon kutsutaan kaikkia kansoja. Kysymyksessä on Vanhan testamentin keskeinen messiasennustus.

1. Jesajan profetian sisältö

Seuraavassa silmäys kuulemamme Jesajan kolmen jakeen sisältöön:

Ensimmäisessä jakeessa Herran Palvelija puhuu itsestään ensimmäisessä persoonassa eli minä-muodossa: *Kuulkaa minua, kaukaiset rannat, kuunnelkaa, kansakunnat, jotka asutte etäällä! Jo ennen syntymääni Herra kutsui minut. Kun vielä olin äitini kohdussa, hän antoi minulle nimen.*

Herran Palvelija kutsuu kaukaiset rannat (meren saaret) ja etäisetkin kansat kuuloetäisyydelle. ”Äidin kohtu” samassa jakeessa liittyy ensinnäkin 1Ms 3:15:ssa olevaan Raamatun ensimmäiseen messiasennustukseen. Sen mukanaan naisesta syntynyt ihminen, *vaimon siemen* alkutekstin mukaan murskaa käärmeen pään eli synnin, kuoleman ja Perkeleen. Israel kansana on tässä se ”äidin kohtu”, joka synnyttää Messiaan maailmaan. Ennustus kuitenkin konkretisoitui neitsyt Mariaan, Jumalan synnyttäjään, niin kuin hänen vanha kirkollinen arvonimensä kuuluu. Neit-

seellisesti siinneenä Jeesus oli tehtävänsä kutsuttu jo äitinsä kohdusta alkaen.

Toinen jae liittyy Herran Palvelijan sanaan ja opetukseen: *Hän antoi minulle suun kuin terävän miekan, kätensä varjoon hän minut kätki, hän teroitti minut kuin nuolen, viineensä hän minut talletti.*

Miekka on lähitaisteluase, nuolet taas ammutaan kauas. Molemmat aseet ovat tässä jakeessa Herran Palvelijan sanan vertauskuvina. Sanaa on julistettava lähellä ja kaukana. Nuoli on kuin lähetystyöntekijä kaukaisessa maassa, jousi on kuin lähettävä seurakunta, joka on tuon nuolen sinne ampunut.

Kuudennen jakeen mukaan Herran Palvelija on sekä Israelia että kaikkia maailman kasoja koskevan uuden liiton välimies: *Näin hän sanoo: Ei riitä, että olet minun palvelijani ja saatat ennalleen Jaakobin heimot, tuot takaisin Israelin eloonjääneet. Minä teen sinusta valon kaikille kansoille, niin että pelastus ulottuu maan ääriin saakka.*

Herran Palvelija pelastaa Israelin, mutta se ei yksin riitä, vaan pelastavaan liittosuhteeseen Jumalan kanssa kutsutaan kaikkia kansoja. Messias on tarkoitettu valoksi ja pelastukseksi maan ääriin asti.

En mene Jesajan ennustuksen viimeiseen eli 7. jakeeseen, vaan viittaa vain siihen, kuinka siinä ilmaistaan järjestyksellä tavalla Herran Palvelijan persoonaa koskeva vastakohtaisuus: *Näin sanoo Herra, Israelin Pyhä, kansansa lunastaja. Hän on kaikkien halveksima, muukalaisten inhoama, itsevaltiaitten orja:– Kuninkaat saavat vielä*

nähdä! He nousevat osoittamaan kunnioitusta, ruhtinaat heittäytyvät maahan hänen edessään. Herran tahdosta näin tapahtuu.

Tämä on ristin teologiaa: Kuka kätkeytyikään Nasaretin Jeesuksen vaatimattomaan hahmoon Se panee ihmettelemään, hämmästyämään, vaikenemaan, panemaan käden suulle – ja palvomaan ja kiittämään, ylhäisimmänkin.

2. Jesajan profetian sanoma meille

Miten tämä profeetta Jesajan kautta noin 2700 vuotta sitten saatu teksti liittyy tähän tilanteeseen, jossa me nyt olemme täällä Hämeenlinnassa / Tampereella? Vai onko Jesajan tekstillä ja meillä tänään 6.1.2008 mitään tekemistä keskenään? On! Vieläkin minä sanon teille Jumalan tahdosta: On!

Pastori Antti Lehrbäck, vaikka sinun nimeäsi ei mainitaakaan Jesajan profetiassa eikä koko Raamatussa, ei Uudessa testamentissakaan, sinä kuulut yhtenä tärkeänä linkkinä siihen suureen Jumalan suunnitelmaan, josta Jesaja profetoi. Siksi me yhdessä tämän seurakunnan kanssa kätten päälle panoin ja rukouksin asetamme sinut siihen virkaan, jonka Jumala on sinua varten valmistanut. Se virka on Kristuksen evankeliumin opettamisen ja hänen sakramenttiansa jakamisen virka.

Antti pastori, Jumala on kutsunut sinut pitämään tämän seurakunnan keskellä esillä näitä Jumalan kallisarvoisia aarteita, joita välineinään käyttäen Kristus pelastaa ihmisiä iankaikkiseen elämään. Seuraavassa pikasilmäys mainittuihin Antti pastorin työvälineisiin.

Luterilaisessa teologiassa puhutaan *reaalipreesensistä* eli Kristuksen todellisesta läsnäolosta Jumalan sanassa ja sakramenteissa eli armonvälineissä. Kristuksen todellinen läsnäolo armonvälineissä on niiden merkityksen ja vaikutuksen salaisuus.

Jumalan Sana on pääarmonväline. Sanansa avulla Jumala tekee myös kasteesta ja ehtoollisesta armonvälineitä. Kristuksen läsnäolon tähden evankeliumi(n) sana on Jumalan *voima* (δύναμις), joka tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat ja ottavat sanan vastaan. Sanasta δύναμις tulee osittain latinan kautta meille lainasanat ”dynamo”, ”dynamiitti”, ”dynaaminen” ja monet muut voimaan viittaavat sanat.

Jumalan sana ei vain kerro Kristuksesta, vaan siinä on Kristus itse Pyhässä Hengessä. Siksi se on Jumalan voima. Sen tähden evankeliumin julistajan ensisijainen tehtävä on huolehtia siitä, että hänen julistamansa sana on aitoa evankeliumia, raamatullista sanomaa Kristuksesta. Julistuksen seurauksista ja tuloksista vastaa evankeliumissa ihmisen luokse tuleva Kristus itse. Tämän tiedostaminen ohjatkoon Antti pastori sinunkin saarnojesi valmistamista.

Kasteen asettaessaan Kristus sanoi Matteuksen mukaan: *Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää (Mt 28:19–20)*. Ja Markuksen mukaan Jeesus sanoi myös: *Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen (Mk 16:16)*.

Kasteella on siis Jumalan ilmoituksen mukaan ainutlaatuinen asema Jumalan pelastussuunnitelmassa. Se on varsinainen Jumalan lapseksi synnyttämisen ja pelastuksen väline. Mikään toinen armonväline ei ole tarkoitettu sitä korvaamaan. Siksi Perkele vihaa suunnattomasti kastetta ja on saanut kastekäsityksen monissa kirkoissa varsin sekaisin.

Ehtoollisen asettamisesta Matteuksessa sanotaan: *Aterian aikana Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen opetuslapsilleen sanoen: "Ottakaa ja syökää, tämä on minun ruumiini (Hoc est corpus meum)."*(Mt 26:26.)

Kristuksen aineellisen läsnäolon ehtoollisen leivässä ja viinissä tekee mahdolliseksi ehtoollisen asetussanat ja Kristuksen oleminen Isän oikealla puolella. Asetussanat ovat Kristuksen oma luova sana. Jumalan oikealla puolella oleminen puolestaan merkitsee Ylösnousseen osallisuutta Jumalan kaikkivallasta ja kaikkialla läsnä olemisesta. Siksi Kristus voi olla myös ehtoollisen leivässä ja viinissä. Ehtoollisessa hän on pukeutuneena leipään ja viiniin.

Siksi apostoli Paavali sanoo: *Jokaisen on **tutkittava** itsensä, ennen kuin syö tätä leipää ja juo tästä maljasta. Se, joka syö ja juo ajattelematta, että kysymys on Kristuksen ruumiista, syö ja juo itselleen tuomion* (1Kr 11:28–29).

Kysymys ei ole niinkään oman sielun tilan analyysistä ja diagnoosista, vaan siitä, uskonko minä, että tämä leipä ja viini on todellinen Kristuksen ruumis ja veri. Sillä ellen minä erota Herran ruumista muusta syömisestä, minä nautin ehtoollisen tuomiokseni. Itsensä tutkimisessa on siis kysymys siitä, miten suhtaudun Jeesuksen sanoihin:

Tämä on minun ruumiini (Hoc est corpus meum). Korostus on sen tutkimisessa, mitä ehtoollinen on, ei sen tutkimisessa, mitä itse olen.

Päätös

Veljemme Kristuksessa, Antti Lehrbäck, asetamme sinut tänään pyhään virkaan, jossa keskeisimpänä tehtävänäsi on Kristuksen evankeliumin julistaminen ihmisille sekä yksityisesti että saarnaamalla julkisesti Kristuksesta Jeesuksesta meidän Herrastamme täällä Hämeenlinnassa / Tampereella ja minne ikinä Pyhä Henki sinut johtaakaan. Tehtäväsi on Jumalan lasten ruokkimista ja hoitamista Kristuksen evankeliumilla niin, että he olisivat valmiita kanssasi myös palveluksen työhön Kristuksen ruumiin rakentamiseen.

Täällä diasporassa muukalaisina kokoontuvat Jumalan lapset, kohottakaa katseenne rohkeasti rukouksessa suuren Vapahtajan puoleen. Kantakaa myös pastorianne ja hänen perhettään päivittäin esirukouksissanne ja tukekaa häntä kaikin tavoin, niin että hän uskollisesti ja iloisin mielin voisi toimia Jumalan sanansaattajana keskellänne, se on: saarnata sanaa ja hoitaa sakramenteja Kristuksen asetuksen mukaisesti ja niin täyttää sen viran, johon hänet nyt asetetaan.

Aamen.